

[Boligministeren.]

vil kun blive søgt bevilling af udlånsmidler i det omfang, det har vist sig nødvendigt at bruge bemyndigelsen, fordi det ikke har været muligt inden for den til enhver tid fastsatte garantiramme at få et tilstrækkeligt byggeri i gang.

Jeg vender mig herefter — jeg skal gøre det kort — til forslaget andet punkt, som jo går ud på at ophæve boligministerens bemyndigelse til at yde lån og tilskud til modernisering af ældre ejendomme og til overdragelse af ejendomme til disses hidtidige lejere på andelsbasis. Om disse bestemmelser, som omfatter lovens kapitel VI, sagde det ærede medlem hr. Lorentzen i sin fremsættelse, at han fandt dem inderligt overflødige, idet det sikkert ikke ville volde nogen vanskelighed, i hvert fald for tiden, at løse ombygningsopgaverne gennem de sædvanlige kanaler. Man ser altså her igen, at forslagsstillerne, på dette punkt som på det andet, netop vil benytte den øjeblikkelige situation som løftestang for at ophæve en ordening, som er tænkt gældende også under helt andre vilkår.

Kapitel VI betegner jo en nydannelse inden for boliglovgivningen, og bestemmelserne har virket så kort tid, at man næppe kan give sig til at vurdere deres betydning. Den omstændighed, at der foreløbig er tale om enkelte — eller ganske enkelte, kan jeg også sige — lån til disse foranstaltninger, kan ikke tages som udtryk for, at der ikke er interesse for dem, tværtimod ved vi gennem henvendelser både fra ejere og lejere, at de foranstaltninger, som kapitlet tager sigte på, i høj grad optager sindene. Jeg mener, at der allerede nu under de for tiden herskende forhold er et behov for den moderniseringsstøtte, man kan få efter kapitel VI, og jeg anser det for helt forhastet at ophæve sådanne bestemmelser, som endog dårligt nok har fået tid til at virke i praksis.

Det samme gælder bestemmelsen om adgangen til at yde statslån til lejerne til overtagelse af ejendommen på andelsbasis. Fra dagspressen ved vi jo som bekendt, at sådanne andelsforeninger etableres i slet ikke så få tilfælde ved hjælp af sparekasselån eller anden privat finansiering. Også på dette område vil det være for hastigt at drage den slutning, at der derved slet ikke,

hverken nu eller i fremtiden, skulle blive brug for statslån til sådanne overtagelser.

Jeg vil ikke gerne have sagt, at reglerne i kapitel VI har fundet deres endelige form. Det er en nydannelse, og den må have tid til at blive indarbejdet. Det er nok muligt, at der efter nogen tids erfaring kan være et og andet, som man bør drøfte, men det berettiger ikke til derudfra at konstatere, at man skal ophæve bestemmelserne, og derfor mener jeg ikke, man bør følge forslaget, ej heller på dette punkt.

Som man vil forstå af det, jeg her har sagt, kan jeg ikke anbefale, at det forslag til folketingsbeslutning, som de to oppositionspartier har fremsat, føres ud i livet. Jeg går imidlertid ud fra, forslagsstillerne ønsker forslaget behandlet i et udvalg, og hvis det er tilfældet, har jeg naturligvis ikke noget som helst imod det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lorentzen): Jeg havde ligesom på fornemmelsen, at den højtærede boligminister ikke sådan rigtig havde hjertet med i alt, hvad der blev sagt. Jeg må dog indrømme, at det vel nærmest var på et andet område, hjertet ikke rigtig var med. Det er vel selve boligloven som sådan, som trods alt ikke er et hjertebarn for den højtærede boligminister, der jo har en helt anderledes udpræget opfattelse af, hvilke opgaver staten har over for boligbyggeri m. m.

Den højtærede boligminister søgte også at føre andre spørgsmål ind i selve debatten end de 2 spørgsmål, som vi har fremhævet. Jeg vil imidlertid slet ikke følge den højtærede boligminister på dette område, men alene holde mig til det forslag, vi har stillet, til den henstilling, vi har rettet til den højtærede boligminister.

Det er jo rigtigt, at der i den gældende lov er sket en principiel ændring i forhold til den tidligere lov, idet det nu er statsgarantivirksomheden, der skal være den dominerende faktor ved tilvejebringelsen af de boliger, hvortil staten giver støtte, d. v. s. boliger under 110 m² pr. lejlighed. Den begrænsede statslånsvirksomhed blev indført i loven med den motivering, at man mente, det ville tage lang tid, inden disse tredjeprioritetsinstitutter kunne komme til at virke, og man kunne måske også anføre det, som den højtærede boligminister an-